

[Sevelsted.]

af at faa mere Sagkundskab med Hensyn til Forureningen af Vandene. Om den fornødne Sagkundskab paa dette Omraade nu er indhøstet i den halve Snes Aar, der er forløbet, siden Udtalelsen blev fremsat, er jeg ikke fuldstændig klar over, men det vilde være meget ønskeligt, om det var Tilfældet, saa vi kunde faa tilvejebragt saadanne Forhold paa dette Omraade, at vi var paa Højde med andre Lande.

Vandforureningsspørgsmaalet er et Spørgsmaal, som træder frem adskillige Steder i vort Land, og i de senere Aar er det blevet mere og mere brændende, idet adskillige af vore Ferskvande som Viborg Sø, Silkeborg Langsø, Furesø, Sorø Sø, Tuel Sø og mange flere bliver mere og mere udsat for Forurening hidrørende fra den stærke Bebyggelse og den stærkere Afledning af Spildevand fra denne. De danske Søer og Aaer har jo en temmelig stor landskabelig Betydning, og ogsaa for Fiskeriet, baade Lystfiskeriet og Erhvervsfiskeriet, er disse Vande af ikke ringe Betydning.

I Betragtning af Sagens Vigtighed fremdrog Borgmester Hørring i Viborg Spørgsmaalet paa Købstadforeningens Repræsentantskabsmøde her i København den 29. Januar i Aar. Borgmester Hørring udtalte ved nævnte Lejlighed bl. a., at Sagen havde ikke ringe Betydning for Viborg Kommune, og man havde tænkt, at den muligvis ogsaa kunde have Betydning for andre Kommuner.

Som bekendt ligger Viborg By ved to Søer, Nørresø paa 124 ha og Søndersø paa 151 ha. I Nørresø er Vandet temmelig dybt og nogenlunde rent, og der er gode Forhold for Plantebestanden. I Søndersø derimod udmunder Viborg Bys to store Hovedkloakker. Viborg Byraad har nu ladet Vandet i disse to Søer undersøge af Magister Otterstrøm, som har konstateret et betydeligt Iltsvind i de nedre Vandlag, hvilket har en skadelig Indflydelse paa Plantevæksten og Fiskebestanden. I øvrigt siger han, at en Sø altid kan optage en vis Mængde Kloakvand uden Skade, men der er det lumskt ved det, at det alligevel efterhaanden, uden at det opdages, kan udvikle sig paa en skadelig Maade. Det er vanskeligt at sige, hvornaar Ulemperne vil komme, fordi Virkningerne indtræder gradvis, ved at Bundfaunaen og derigennem Fiskebestanden bliver forringet.

Naar Borgmester Hørring drog Vandforureningsspørgsmaalet frem paa Købstadforeningens Repræsentantskabsmøde, var Hensigten dermed, at de Købstæder,

som paa dette Omraade kunde have fælles Interesse med Viborg By, skulde rette en samlet Henvendelse til Ministeriet om at lade foretage en Undersøgelse af, hvilke Rensningsmetoder der var bedst egnede for danske Forhold, saaledes at Byraadene ikke skulde begynde at eksperimentere med Rensningsanlæg uden at have nogenlunde Sikkerhed for, hvilket Anlæg der var det bedste.

Under Forhandlingen om dette Emne paa Købstadforeningens Repræsentantskabsmøde gav Borgmester Kristensen fra Næstved Forslaget fra Viborg sin ubetingede Tilslutning, idet han oplyste, at man i Næstved havde kostet et Par Hundrede Tusinde Kroner paa dette Spørgsmaal uden at naa til en tilfredsstillende Løsning. Repræsentantskabsmødet vedtog derefter uden Afstemning en Resolution, som jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse vil have Lov at citere:

„Mødet beslutter for Købstædernes Vedkommende at rette Henvendelse til Regeringen om, at der ved Sammes Foranstaltning maa blive foretaget en Undersøgelse af og fremskaffet Oversigt over de til Raadighed staaende Rensningsmetoder — afpassede efter danske Forhold — vedrørende Ferskvandssøer og Aaer.“

Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, under hvem denne Sag vel maa sortere, om man i Ministeriet har foretaget sig noget i Anledning af Købstadforeningens Resolution, og dersom det ikke skulde være Tilfældet, henstiller jeg til den højtærede Minister, at man tager velvilligt mod det meget beskedne Ønske, som nævnte Resolution indeholder, idet der her ikke er Tale om, at man kommer og forlanger Tilskud fra Staten til Rensningsanlæg, men man ønsker ved Statens Bistand at faa undersøgt, hvilke Rensningsmetoder der er de bedste.

Flere ærede Talere har omtalt den Pladsmangel, der hersker paa vore Sindsygehospitaller, men det er ikke blot her, der er Mangel paa Plads. Jeg vil saaledes tillade mig at henlede den højtærede Sundhedsministers Opmærksomhed paa de utaalelige Pladsforhold paa Statens Skole for Talelidende. Saa vidt mig bekendt har vi kun denne ene Skole af den Art her i Landet, og Pladsen her er meget ringe; der er højest Plads til 20 Børn ad Gangen. Jeg tror, ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at denne lille Skole ikke kan optage de Børn fra hele Landet, der lider af Talefejl og ønsker at komme ind paa Skolen. For Tiden staar der da ogsaa mange opført paa Skolens Venteliste,